

Et andet Mindretal (Hasle, Fibiger og Christmas Møller) stiller under Numrene 1 a., 1 c., 1 d., 1 e., 1 f., 3, 15 og 26 Ændringsforslag, som betyder, at Mindretallet kan tiltræde Indenrigsministerens Forslag med Hensyn til Henstandsydelse, Nedsættelse af Statsboligfondsbrenten m. m., det vil sige de fire første Paragraffer, men i øvrigt ikke kan tiltræde Lovforslaget, og stiller Forslag om, at Konverteringsafgiften, saaledes som den er gennemført ved Lovene af 16. December 1933 og 11. December 1934, bortfalder.

Mindretallet ønsker i øvrigt at udtale følgende:

Regeringens oprindelige Forslag, saaledes som det blev fremsat i Efteraaret 1934, gik som bekendt ud paa at søge tilvejebragt Grundlaget for en meget omfattende frivillig Konvertering, og Regeringen knyttede hertil Afsnittene om Renteudligningsfond, Moratorium og Aktie- og Formueskat. Igennem 1 Aar havde Regeringen da arbejdet med Konverteringsplanen og mødte altsaa nu over for Rigsdagen med den Plan, at et omfattende Konverteringsgrundlag skulde skabes, hvorefter Regeringen skulde henvende sig til Pengeinstitutterne for hos disse at faa Tilslutning til den Plan, Regering og Rigsdag var blevet enige om. Mindretallets Parti har paa ethvert Stadium af Konverteringsforhandlingerne uden, saaledes som det fra anden Side er sket, at overdrive Betydningen af Gennemførelsen af en Konvertering stærkt og loyalt medvirket til Fremme af forstandige Foranstaltninger, som kunde underbygge den Konvertering, som man fra saa mange Sider lægger stor Vægt paa. Mindretallets Parti maatte derfor i høj Grad beklage, at Regeringen gjorde Vanskelighederne for en Konvertering overordentlig omfattende ved til Konverteringsafsnittet at hæfte Bestemmelsen om Renteudligningsfond, Moratorium og Skat, Bestemmelser, om hvilke man maatte vide, at de var fuldstændig uacceptable for Mindretallets Parti.

Det lykkedes under Forhandlingerne i

Efteraaret at naa til en Overenskomst mellem Partierne angaaende Konverteringen, den saakaldte Protokol af 14. December 1934. Under Forhandlingerne om dette Afsnit fremhævede Mindretallets Parti Gang paa Gang, at Indenrigsministeren skulde give Udvalget et vist Indtryk af, hvorledes den Konverteringsplan skulde se ud, som Ministeren tænkte paa.

Mindretallet ønskede endvidere at have Besked om, hvorledes Nationalbanken overhovedet kunde medvirke til en Konvertering, naar henses til Nationalbankens oktrojmæssige Forpligtelse til ikke at binde sig ved Laan ud over 6 Maaneder. Indenrigsministeren var imidlertid fuldkommen afvisende med Hensyn til at give Besked angaaende begge Spørgsmaal. Indenrigsministeren hævdede som sit Synspunkt, at da han havde lidt Nederlag med Hensyn til den Konverteringsplan, som han og Pengeinstitutterne var blevet enige om i Rigsdagen, vilde Pengeinstitutterne ikke atter ind i en tilsvarende Situation, men vilde først og fremmest have Besked om, hvad Rigsdagen vilde gaa med til. Mindretallets Ønske om at standse Forhandlingerne for paa det Tidspunkt at faa nogen Besked om, paa hvilket Grundlag det var muligt at slutte en Overenskomst mellem Staten og Pengeinstitutterne, blev altsaa ikke opfyldt, og da det saa ved Forhandlingerne mellem Regeringen og Pengeinstitutterne viste sig, at Regeringen ikke kunde faa disse med til en Konvertering, bør det fremhæves, at Ansvaret for at have bragt Rigsdagens fire udvalgsberettigede Partier, og dermed saa godt som hele Rigsdagen, i den fantastiske Situation, at Regeringen og Rigsdag er enige om en Lovgivning, som Indenrigsministeren og Ministeriet i det hele savner Mulighed for at gennemføre, med sin fulde Vægt falder paa Indenrigsministeren.

Mindretallets Parti er af den Anskuelse, at Indenrigsministeren ikke har forstaaet at drage den naturlige parlamentariske Konsekvens af den Stilling, han har ført Rigsdagen ud i, og af det Nederlag, han har lidt.